

skellige af de Principper, der er nedlagte i Lovforslagene, havde paa Forhaand vor Billigelse: at man gik over til at benytte indirekte Skatter, at man ønskede at forøge Statens Indtægter ved at forhøje Statsbanetaksterne og deslige, og jeg sagde endvidere, at selv om der var Enkeltheder, vi fandt urimelige, vilde vi forhandle om disse, naar den rette Tid kom. Endvidere vil det erindres, at den Betingelse, vi satte for at gaa over til en saadan saglig Forhandling, er kommet til at ligge for. Der blev saaledes i forrige Samling af den højtærede Minister, som i meget stærke Ord sammenkædede det hele Sæt af Lovforslag, hurtigt gjort Brud paa Sammenkædningen, idet han fremsatte Lovforslaget om et 60 Mill. Kr.s Statslaan for sig, en Ting; vi ikke havde noget imod, og som vi gik med til at give Ministeren. Finansministeren gav endvidere i forrige Samling det den Gang nedsatte Udvalg en hel Del finansielle Oplysninger, som havde manglet ved Fremsættelsen af Lovforslagene.

Da Lovforslagene gik herfra op i Landstinget, viste det sig, at Ministeren ikke kunde faa dem gennemført dér i forrige Samling, men maatte gaa ind paa, at Gennemførelsen blev udsat til den nuværende Samling. Det var for det store Hovedspørgsmaals Vedkommende netop det, vi ønskede og forlangte. Det lod sig ikke gøre at gennemføre Lovforslagene i Landstinget, og Ministeren gik saa ind paa at fremsætte dem paa ny efter den 1. Oktober. Paa den anden Side var man i Landstinget saa forekommende mod den højtærede Minister, at man lovede at fremme Sagen hurtigt, saa at der kunde være Tale om at gennemføre Lovforslagene inden den 15. Oktober. Det er i Dag den 9. Oktober, og vi nærmer os deres Gennemførelse; der er altsaa vist Ministeren al mulig Imødekommen, idet der er Mulighed for, at han faar dem endnu tidligere end den 15. Oktober.

Der er under Fremsættelsen i den nye Rigsdagssamling yderligere fremkommet Oplysninger af den Art, som vi har savnet. Vi har faaet forelagt dette Aars Finanslov og kan, saa vidt den rækker, danne os en Forestilling om Statens Formue tilstand, men der er yderligere af Ministeren i det andet Ting givet andre og supplerende Finansoplysninger. Vi har faaet at vide, hvad Regeringen tilsigter med Hensyn til de to store Bevillinger, Dyrtidstillæget til Tjenestemændene og Forøgelsen af Arbejdsløshedsunderstøttel-

sen, og at det her drejer sig om et samlet Beløb af et halvt Hundrede Millioner Kroner. Der er forelagt en Række Oplysninger, som vi savnede, hvilket bevirkede, at vi principielt maatte modsætte os Lovforslagene. Nu kommer Lovforslagene tilbage fra Landstinget, efter at disse Krav nogenlunde er opfyldte, og for Øjeblikket staar vi saaledes, at vi ikke har principielle Krav om at standse Lovforslagenes Gang, men ligesom andre Partier ønsker at behandle dem sagligt.

Om vor Stilling til disse Lovforslag vil jeg sige, at nogle af dem vil vi kunne acceptere, som de foreligger. Det gælder for det første Lovforslaget om Jernbanetaksterne og Lovforslaget om Tillæg til Postloven. Jernbanetakstlovsforslaget er, som jeg formentlig allerede har nævnt, ligefrem en Opfyldelse af et Krav, som vi gentagne Gange har stillet, og mod den lille Forhøjelse af Posttaksterne skal vi ikke gøre Indvending, uagtet vi ikke ser, at den er nødvendig, i alt Fald ikke i samme Grad som Jernbanetakstforhøjelsen. Postvæsenet er et „Væsen“, som giver stort Overskud, medens Jernbanevæsenet giver stort Underskud, denne Forskel er der, men vi vil, som sagt, uden Indvending gaa med til dette Lovforslag. Det samme gælder Lovforslaget om Selvangivelse af Formue, som ikke er et Skattelovforslag, men hvis Princip vi er Tilhængere af, og i hvilket der er foretaget i alt Fald en lille Ændring, som gør, at det, man kunde kalde glubsk — jeg tror, det var det, den ærede Ordfører for Venstre kaldte det i forrige Samling —, i nogen Grad bliver formildet. Dette Lovforslag gaar vi altsaa ligeledes med til. Lovforslaget angaaende Smykkeskatten forekommer os ikke hensigtsmæssigt, maaske endda urimeligt, og vi mener, at det kun i ringe Grad vil opfylde den Hensigt, som maa have gjort sig gældende ved Fremsættelsen: at skaffe Staten Indtægt. Vi vilde dér have foretrukket en Beskatning efter et andet System, som vi ved, at ogsaa en hel Del af de vedkommende Erhverv er Tilhængere af, nemlig en Lagerbeskatning, som vilde have medtaget Beskatning ikke alene af særlig kostbare Smykker, men ogsaa af Guld- og Sølvarbejder i vid Udstrækning, men ogsaa her vil vi slaa os til Ro med Lovforslaget, som det foreligger, og er villige til at stemme for det. Det samme gælder Ølskatten.

Med Hensyn til de fire andre Lovforslag stiller Forholdet sig noget anderledes. Her har vi Ønsker, som vi vilde